

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1972

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
198

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- N.Δ. 1266. Περί εκτελέσεως τών Δημοσίων Έργων... 1
N.Δ. 1267. Περί συμπληρωματικής εισαγωγής σπουδαστών
εις τās Άνωτάτας και Άνωτέρας Σχολάς, κατά τō
ακαδημαϊκόν έτος 1972—73. 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1266

Περί εκτελέσεως τών Δημοσίων Έργων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάει τού Ήμετέρου Έπουργικού Συμβουλίου, άπεφασί-
σμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

Άντικείμενον και όρισμοί.

1. Δημοσία έργα είναι τὰ πάσης φύσεως καθ' οιονδήποτε τρόπον συνδεόμενα μετά τού εδάφους ή παντός έν γένει ακινήτου τεχνικά έργα, τὰ εκτελούμενα υπό τού Δημοσίου ή υπό τών Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου, τών Όργανισμών Τοπικής Αυτοδιοικήσεως ως και τών Όργανισμών και Έπιχειρήσεων Κοινής Όφελείας.

2. Ή εκτέλεσις δημοσίου έργου περιλαμβάνει τήν μελέτην και τήν κατασκευήν αυτού. Τò παρόν ρυθμίζει τὰ τής κατασκευής τού δημοσίου έργου, τὰ δέ τής μελέτης τούτου διέπονται υπό τών κειμένων περί μελετών διατάξεων, πλήν τών περιπτώσεων δι' ας άλλως ειδικώς ορίζεται έν τώ παρόντι.

3. Διά τού όρου «έργον» νοείται έν τώ παρόντι τò δημόσιον έργον, ως κατασκευή δέ τού έργου νοείται και ή ανακαίνισις, ή επισκευή, ως και ή συντήρησις αυτού.

4. Κύριος τού έργου καλείται τò Δημόσιον ή τὰ έν παραγράφω 1 νομικά πρόσωπα ή όργανισμοί τὰ συνάπτοντα τήν προς κατασκευήν αυτού σύμβασιν. Τò Δημόσιον ως κύριος τού έργου εκπροσωπείται υπό τού αρμοδίου καθ' ύλην Έπουργού ή τών νομίμως έξουσιοδοτημένων προς τούτο όργάνων. Τά έν παραγράφω 1 λοιπά νομικά πρόσωπα ή όργανισμοί ως κύριοι τού έργου εκπροσωπούνται υπό τού κατά περίπτωση νομίμως έξουσιοδοτημένου όργάνου τής διοικήσεως αυτών. Έν τή έννοία τής συμβάσεως περιλαμβάνονται και άπαντα τὰ συνοδεύοντα ταύτην τεύχη και ειδικά συμφωνία.

5. Διευθύνουσα Έπηρεσία καλείται ή τεχνική υπηρεσία, ή κατά τās κειμένας διατάξεις προβλεπομένη ή παρά τού κυρίου

τού έργου έξουσιοδοτημένη προς άσκησιν διοικήσεως επί τής κατασκευής αυτού. Τεχνικόν Συμβούλιον καλείται τò κατά τās κειμένας διατάξεις αρμόδιον προς γνωμοδότησιν επί τεχνικών θεμάτων συμβούλιον παρά τή κεντρική ή τας περιφερειακάς υπηρεσίας τού φορέως εκτελέσεως τού έργου. Συμβούλιον δέ Δημοσίων Έργων, τò παρά τή κεντρική Έπηρεσία τού Έπουργείου Δημοσίων Έργων τοιούτον.

6. Επίβλεπων είναι ό τεχνικός, ό τελών εις σχέσιν προσήσεως μετά τού κυρίου τού έργου έν τού νόμου ή διά συμβάσεως και έντεταλμένος προς επίβλεψιν τής κατασκευής τού έργου είτε έν τώ συνόλω είτε έν μέρει ή προς άσκησιν αναλόγων καθηκόντων.

7. Άνάδοχος τού έργου είναι ό διά συμβάσεως μετά τού κυρίου τού έργου αναλαμβάνων τήν κατασκευήν αυτού.

Άρθρον 2.

Επίβλεψις τού έργου.

1. Ή επίβλεψις τής κατασκευής τού έργου άσκείται διά τών τεχνικών υπαλλήλων τού κυρίου τού έργου. Διά Β. Δ) τος καθορίζονται τὰ καθήκοντα και αί άρμοδιότητες τής επίβλεψης, ό τρόπος άσκήσεως αυτής και πάσα συναφής λεπτομέρεια.

2. Προκειμένου περί οικονομικώς μεγάλου ή τεχνικώς δυσχερούς έργου ή αδυναμίας έν γένει άσκήσεως επίβλεψεως διά τών τεχνικών τού κυρίου τού έργου, επιτρέπεται ή ανάθεσις υπ' αυτού τής επίβλεψεως έν όλω ή έν μέρει εις έχοντα τὰ προς τούτο κατά νόμον προσόντα. Ό αναλαμβάνων τήν ταύτην επίβλεψιν, ως και τὰ κατά τήν οικείαν σύμβασιν χρησιμοποιούμενα υπ' αυτού προς ένασκησιν ταύτης πρόσωπα υπέχουν τās ευθύνας δημοσίου υπαλλήλου. Ή διά τήν άσκησιν τής επίβλεψεως άμισθή διέπεται υπό τών σχετικών περί άμοιβής ιδιωτών μηχανικών διατάξεων και έν έλλείψει τοιούτων καθορίζεται διά τής συμβάσεως.

3. Δύναται ό κύριος τού έργου, μετά γνώμην τού Τεχνικού Συμβουλίου, νά αναθέσθι διά συμβάσεως εις ιδιώτην τεχνικόν καθήκοντα συμβούλου διά τήν κατασκευήν συγκεκριμένου έργου έξαιρετικής σπουδαιότητος. Ή τοιαύτη ανάθεσις καθηκόντων συμβούλου δύναται νά γίνη και προς άλλοδαπόν φυσικόν ή νομικόν πρόσωπον, μετ' έγκρισιν τού Έπουργού Δημοσίων Έργων και γνώμην τού Τεχνικού Συμβουλίου. Αί υποχρεώσεις και ή άποζημίωσις τού τεχνικού συμβούλου καθορίζονται διά τής συμβάσεως. Ή διάταξις τού άρθρου 18 τού παρόντος περί συναιολογήσεως δικαιτησίας εφαρμόζεται και έν προκειμένω εις περιπτώσεις άλλοδαπού συμβούλου.

Άρθρον 3.

Τρόπος κατασκευής τού Έργου.

1. Ή κατασκευή τού έργου πραγματοποιείται δι' ανάθεσεως ταύτης, υπό τού κυρίου τού έργου, εις εργολήπτας δημοσίων έργων διά συμβάσεως συναιολογουμένης κατόπιν δημοσίου δια-

γωνισμού. Διὰ τοῦ διαγωνισμού ἐπιδιώκεται ἡ ἀνάδειξις ἀναδόχου ἱκανοῦ διὰ τὴν ἐγκαιρὸν καὶ ἀρίστην κατασκευὴν τοῦ ἔργου. Διὰ τὴν τοιαύτην ἀνάδειξιν δὲν ἀποτελεῖ ἀπόλυτον κριτήριον ἡ εὐθιγυτέρα προσφορά. Διὰ Β. Δ' τῶν καθορίζονται τὰ συστήματα δημοπρατήσεως, τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῶν διαγωνισμῶν, τὰ τῶν υποχρεώσεων τῶν συμμετεχόντων, τὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος καὶ πάσα συναφὴς λεπτομέρεια.

2. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 86 τοῦ Ν.Δ. 321/69 «περὶ Κώδικος Δημοσίου Λογιστικοῦ» ἐπιτρέπεται εἰς ἐπειγούσας περιπτώσεις, εἰς περιπτώσεις θεωρητικῶν ἢ πρὸς ἀποτροπὴν ἐπικειμένου ἀμέτου κινδύνου ἢ μοναχικότητος κατασκευαστοῦ ἢ δις ἀποτυχόντος δημοσίου διαγωνισμού ἢ συνεχίσεως ἐργασιῶν μετ' ἐκπτώσιν τοῦ ἀναδόχου ἢ ἄλλως πῶς διαλυθείσης ἐργολαβικῆς συμβάσεως, μετὰ σύμφωνον ἡτιόλογημένον γνώμῃ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ἡ διενέργεια διαγωνισμού μετὰ περὶ ὁρισμένου ἀριθμοῦ ἐργοληπτῶν διὰ προσκλητέως, ἢ ἡ ἀπ' εὐθείας ἀνεῦ διαγωνισμού ἀνάθεσις εἰς ἐργολήπτην ἢ καὶ ἀπολογιστικῶς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου κατασκευῇ τῶν ἔργων. Τὰ ἀνωτέρω ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ διεξαγωγῆς ἐρευνητικῶν πάσης φύσεως ἐργασιῶν ἢ ἐπὶ ἔργων ὅπως εἰδικῆς φύσεως, χαρακτηρισίζομένων ὡς τοιούτων δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ ὡς καὶ ἐπὶ ἐργασιῶν συντηρήσεως ἐφ' ὅσον, διὰ τὰς τελευταίας ταύτας, ἡ κατὰ τὸν προϋπολογισμὸν δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακισίας χιλιάδας (500.000) δραχμ. Τὸ ποσὸν τοῦτο δύναται νὰ μεταβάλλεται διὰ Β. Δ' τος.

3. Ἡ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀνάθεσις τῆς κατασκευῆς γίνεται εἰς ἐργολήπτας Δημοσίων Ἔργων κεκτημένους τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τὸ ἔργον πτυχίον. Κατ' ἐξίρρεσιν ἡ ἀνάθεσις δύναται νὰ γίνῃ καὶ εἰς ἐμπειροτέχνας προκαίμενους περὶ ἀπλῶν ἔργων προϋπολογισμοῦ μέχρι τετρακοσίων χιλιάδων (400.000) δραχμ. Διὰ Β. Δ' τος δύναται νὰ μεταβάλλεται τὸ ὅριον τοῦτο. Ἀλλοδαποὶ μὴ κεκτημένοι ἐλληνικὸν πτυχίον ἐργολήπτου Δ.Ε. γίνονται δεκτοὶ μόνον εἰς προκηρυσσόμενους διεθνεῖς δημοσίους διαγωνισμούς, κατὰ τὰ ἐν τῇ σχετικῇ διακηρύξει ὀριζόμενα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ διακηρύξις δέον νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, μετὰ σύμφωνον γνώμῃ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

4. Οὐδὲν ἔργον δημοπρατεῖται οὕτε ἄλλως πῶς ἀντιτίθεται ἡ κατασκευὴ αὐτοῦ πρὶν ἢ συνταγῇ καὶ ἐγκριθῇ ὀριστικῇ τούτου μελέτῃ. Κατ' ἐξίρρεσιν, προκαίμενους περὶ ἔργου ἰδιαζούσης τεχνικῆς δεκτικῶν εἰδικῶν τρόπων κατασκευῆς ἐπιτρέπεται ἡ δημοπρατήσις τῆς κατασκευῆς αὐτοῦ βάσει μελέτης ὑποβαλλομένης κατὰ τὸν διαγωνισμὸν καὶ συντασσομένης ὑπὸ ἔχοντος τὰ κατὰ Νόμον προσόντα τεχνικοῦ, ὑπὶ εὐδύνῃ τοῦ διαγωνιζομένου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ δημοσίος διαγωνισμὸς διεξάγεται εἰς δύο στάδια, κατὰ τὸ πρῶτον προκηρυσσόμενων καὶ ἀξιολογούμενων τῶν υποβληθεισῶν μελετῶν, κατὰ δὲ τὸ δεύτερον στάδιον ἐλεγχόμενων τῶν οικονομικῶν προσφορῶν μετὰ τῶν μὴ ἀποκλεισθέντων κατὰ τὸ πρῶτον στάδιον. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, αἱ προσφοραὶ περιλαμβανόντων πάντοτε τὸ ἐργολαβικὸν ἀντάλλαγμα κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸ ὅλον ἔργον ἢ αὐτοτελῇ τμήματα αὐτοῦ, κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει ὀριζόμενα.

5. Ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ τῆς συμβάσεως κατασκευῆς τοῦ ἔργου ὁ ἀνάδοχος ἀναλάβῃ τὴν τυχὸν ἀναγκαίαν προσχυρογὴν ἢ συμπληρώσιν τῶν στοιχείων τῆς ὀριστικῆς μελέτης τῶν διαμορφωμένων ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ ἐδάφους συνδυηκῶν. Αἱ συμπληρώσεις καὶ προσχυρογαί αὐταὶ ἐκτελοῦνται ὑπὸ ἔχοντος τὰ πρὸς τοῦτο προσόντα τεχνικοῦ καὶ ἐγκρίνονται ἀρμοδίως, ἐφαρμόζονται δὲ διὰ ταύτας αἱ περὶ ἀμοιβῶν μηχανικῶν διατάξεις.

6. Αἱ συμβάσεις κατασκευῆς δημοσίων ἔργων, ὡς πρὸς τὸν τρόπον πληρωμῆς τοῦ ἀναδόχου, καταρτίζονται κατὰ τὰς ἀκολουθοῦσας μεθόδους, αὐτοτελῶς ἢ μικτῶς.

α) Ἐπὶ τῇ βάσει προκαθορισμένων ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου μονάδων δι' ἕκαστον εἶδος ἐργασίας καὶ ἀντιστοίχων συμπεφωνημένων τιμῶν μονάδος βάσει τῶν ὁποίων προσδιορίζεται τὸ χρηματικὸν ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως.

β) Ἐπὶ τῇ βάσει συμπεφωνημένων δι' ἕκαστον εἶδος ἐργασίας τιμῶν μονάδος καὶ προκαθορισμένου χρηματικοῦ ἀντικειμένου, τῶν ἀντιστοίχων μονάδων ἐργασίας καθοριζομένων μετὰ τὴν συνολολόγησιν τῆς συμβάσεως. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἔργων δυσχεροῦς προσημνήσεως καὶ ἰδίᾳ ἐπὶ συντηρήσεων καὶ σποραδικῶν ἔργων.

γ) Ἐπὶ τῇ βάσει συμπεφωνημένης κατ' ἀποκοπὴν τιμῆς μονάδος διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὅλου ἔργου ἢ συγκεκριμένων τμημάτων αὐτοῦ. Ἡ μέθοδος αὕτη ἐφαρμόζεται ἰδίᾳ ἐπὶ δημοπρατήσεως ἔργου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

δ) Ἐπὶ τῇ βάσει προκαθορισμένου χρηματικοῦ ἀντικειμένου καὶ βάσει ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποδεικτικῶν πληρωμῆς τῶν δαπανῶν τῶν καταβληθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου διὰ λογαριασμῶν τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν, εἴτε δι' αὐτεπιστασίας εἴτε δι' ὑπεργολαβίων, ἀφ' ἑτέρου δὲ συμπεφωνημένης ἀποζημιώσεως διὰ τὰ γενικά ἢ ἄλλα ἐξῶδα καὶ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου (ἀπολογιστικὸν σύστημα).

7. Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306/1969 «περὶ ἀνάθεσεως ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων δι' αὐτοχρηματοδότησεως», ὡς τοῦτο ἰσχύει σήμερον τροποποιηθὲν καὶ συμπληρωθὲν, ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ κατόπιν δημοπρασίας κατασκευῇ ἔργου, ἐν συνδυασμῷ μὲ τὴν χρηματοδότησιν ἢ καὶ ἐκμετάλλευσιν τούτου ὑπὸ τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἢ ἡ παραχώρησις τῆς ἐκμετάλλευσεως εἰς νομικά ἢ φυσικά πρόσωπα ἀναλαμβάνοντα τὴν χρηματοδότησιν τῆς δι' ἐργολήπτου ἰδημ. ἔργων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατασκευῆς τοῦ ἔργου. Προκαίμενης ἀξιοποιήσεως ἀκινήτου, τὸ ἐργολαβικὸν ἀντάλλαγμα δύναται νὰ συνίσταται καὶ εἰς ἀντιπαροχὴν ἐξ ἀδιαιρέτου ποσοστῶν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἀκινήτου καὶ ἀντιστοίχων βιηρημένων ἐπ' αὐτοῦ κατασκευῶν. Τηρουμένων τῶν διατάξεων περὶ διαθήσεως τῶν ἀκινήτων, πάντες οἱ γενικοὶ ὅροι τῆς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἀνάθεσεως κατασκευῆς ἔργου ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων. Ἡ περίληψις τῆς διακηρύξεως τοῦ διαγωνισμοῦ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δημοσιεύεται τοῦλάχιστον τρεῖς μῆνας πρὸ τῆς διεξαγωγῆς τούτου.

Ἄρθρον 4.

Σύμβασις.

1. Διὰ τὴν δι' ἀναδόχου κατασκευὴν ἔργου συνάπτεται ἑγγράφος σύμβασις ἥτις, ὅν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν τῇ οἰκείᾳ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἀποφάσει, ὑπογράφεται παρὰ τοῦ προϊσταμένου τῆς Διευθυνούσης Ὑπηρεσίας.

2. Πᾶσα ὑποβαλλομένη εἰς τὸν κύριον τοῦ ἔργου προσφορά, εἴτε κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τοῦ διαγωνισμοῦ εἴτε ἀπ' εὐθείας, δεσμεύει τὸν ὑποβαλόντα ταύτην ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ὑποβολῆς αὐτῆς, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον ὅπως κοινοποιηθῇ αὐτῇ ἡ ἔγκρισις τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 4 καὶ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 3 δύναται νὰ καθορίζεται μείζων προθεσμία δεσμεύσεως τῆς προσφορᾶς, πάντως ὅμως οὐχὶ πέραν τῶν ἐκατὸν ἡμερῶν. Ἐγκρίσις γενομένη μετὰ τὴν προθεσμίαν ταύτην εἶναι ἰσχυρά, ἐφ' ὅσον δὲν διαφωνεῖ εἰς τοῦτο ὁ ὑποβαλὼν τὴν προσφορὰν.

Ἄρθρον 5.

Ἐγγυήσεις.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἀνάληψιν καὶ κατασκευὴν τοῦ ἔργου ἐγγυήσεις παρέχονται εἴτε διὰ γραμματίου παρακαταθέσεως πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων τοῦ ἀντιστοίχου χρηματικοῦ ποσοῦ ἢ ἀντιστοίχου ἀξίας χρεωγράφων, ὧν ὁ νόμος προβλέπει τὴν τοιαύτην χρῆσιν, ὑπολογιζομένων εἰς οἶαν τιμὴν αἱ εἰδικαί περὶ τούτων διατάξεις ὀρίζουν, εἴτε δι' ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς μιᾶς τῶν ἀνεγνωρισμένων πρὸς τοῦτο Τραπεζῶν ἢ τοῦ Ταμείου Συντάξεως Μηχανικῶν Ἐργοληπτῶν Δημοσίων Ἔργων ἢ ἄλλων πιστωτικῶν ὁργανισμῶν ἐχόντων κατὰ νόμον τὸ δικαίωμα τοῦτο. Ἡ ἀρχικὴ αὕτη ἐγγύησις συμπληροῦται καὶ διὰ παρακρατήσεως ἐκ τῶν λογ(σ)μῶν πληρωμῆς.

2. Αί έγγραφικαί ἐπιστολαί πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἀναγράφουν τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον καὶ τὸ ὄνομα πατρὸς τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐγγύησις (ἢ προκειμένου περὶ ἐταιρείας, τὴν ἐπωνυμίαν αὐτῆς), τὸν τίτλον τοῦ ἔργου εἰς ὃ ἀφορᾷ ἡ παρεχομένη ἐγγύησις καὶ τέλος τὸν ὅρον τῆς παραιτήσεως τοῦ ἐγγυωμένου ἀπὸ τοῦ δι-
καιοῦματος τῆς διζήσεως καὶ τὴν ἀναγνωρίσιν ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὑποχρεώσεως ὅπως καταθέσῃ ἀπροφασίστως, ἐντὸς τριῶν ἡμε-
ρῶν ἀπὸ τῆς περὶ τούτου σχετικῆς εἰδοποιήσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τὸ αἰτηθῆσόμενον μέρος ἢ ὅλον τῆς ἐγγυήσεως. Ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ μὴ περιέχουσα τὰ ἀνωτέρω εἶναι ἀπαρά-
δεκτος.

3. Ἐν περιπτώσει παροχῆς ἐγγυήσεως διὰ γραμματίου πα-
ρακαταθέσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων
χρεωγράφων, τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγυήσεως λήγοντα
τοκομερίδια αὐτῶν ἐπιστρέφονται σὺν τῇ λήξει των εἰς τὸν
περὶ οὗ ἡ ἐγγύησις δικαιούχον.

4. Ἡ κατὰπτωσις τῶν ἐγγυήσεων γίνεται πάντοτε ὑπὲρ τοῦ
κυρίου τοῦ ἔργου.

5. Διὰ Β. Δ) των καθορίζονται αἱ περιπτώσεις καθ' ἃς
ἀπαιτεῖται ἡ παροχὴ ἐγγυήσεων, τὸ μέγεθος αὐτῶν, τὰ τῆς
ἀποδόσεως ἢ καταπτώσεως αὐτῶν, τὰ τῆς ἀντικαταστάσεως
δι' ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν τῶν λόγῳ ἐγγυήσεως παρακρατή-
σεων ἐκ τῶν λογαριασμῶν πληρωμῆς καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτο-
μέρεια.

Ἄρθρον 6.

Ἐκχώρησις τῶν ἔργων.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου νὰ ὑποκατα-
στήσῃ τρίτον εἰς τὴν κατασκευὴν μέρους ἢ τοῦ ὅλου ἔργου
(ἐκχώρησις τοῦ ἔργου) ἄνευ ἐγκρίσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου,
παρεχομένης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Ὁ ἀνά-
δοχος τοῦ ἔργου παραμένει πάντοτε ὑπεύθυνος εἰς ὁλόκληρον
μετὰ τοῦ ὑποκαταστάτου ἐναντι τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τῶν
ἐργατῶν καὶ τῶν τρίτων.

2. Ἐν περιπτώσει ὑποκαταστάσεως κατὰ τὴν προηγουμέ-
νην παράγραφον, ἐπιτρέπεται κατ' ἐξαιρέσιν ὅπως, δι' ἀπο-
φάσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμ-
βουλίου, ἐγκριθῇ ἡ ἀπαλλαγὴ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου ἀπὸ
τῆς ἐναντι τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου εὐθύνης αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον ὁ
ἀνάδοχος πάσχει ἐκ σοβαρᾶς ἀσθενείας, καθιστώσης αὐτὸν
ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἀνίκανον διὰ περαιτέρω ἐκτέλεσιν τῆς συμ-
βάσεως ἢ εὐρίσκεται εἰς προφανῇ ἀδυναμίαν νὰ ἐκτελέσῃ
ταύτην.

3. Τὰ προσόντα τοῦ ὑποκαταστάτου καὶ αἱ διὰ τὸν ὑποκα-
τιστῶντα ἀνάδοχον τοῦ ἔργου συνέπειαι, ἡ διαδικασία θεσπιώ-
σεως τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον νόσου καὶ πᾶ-
σαι ἐν γένει αἱ λοιπαὶ ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρ-
μογὴν τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ρυθμίζονται διὰ Β. Δ) των.

Ἄρθρον 7.

Πιστοποιήσεις—Πληρωμαί.

1. Ἡ πληρωμὴ εἰς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου γίνεται τμημα-
τικῶς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου βάσει
πιστοποιήσεως τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν. Αἱ πιστοποιή-
σεις συντάσσονται παρὰ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου κατὰ χρονικὰ
διαστήματα καθοριζόμενα ἐν τῇ συμβάσει, αἱ δὲ βάσει αὐτῶν
πληρωμαὶ ἐνεργοῦνται παρὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, μετ' ἐλεγχον
καὶ ἐπισημειωματικὴν ἐγκρίσιν τῆς διευθυνούσης Ὑπηρεσίας,
ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς υποβολῆς των. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ καθυ-
στερήσῃ πέραν τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας
καθ' ἣν ὀφείλε νὰ πραγματοποιηθῇ ἄνευ ὑπαίτιότητος τοῦ
ἀναδόχου τοῦ ἔργου, οὗτος δικαιούται τόκου ὑπερμερίας ἐπὶ
τῶν καθυστέρουμένων ποσῶν πρὸς ἑξ. τοῖς ἑκατὸν (60)ο
ἐτησίως, ἀπὸ τῆς υποβολῆς περὶ τούτου ὁχλήσεως. Παραλ-
λήλως καὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς αὐτῆς μηνιαίας προθε-
σμίας καθυστέρησεως τῶν πληρωμῶν, ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου
δικαιούται νὰ διακόψῃ τὰς ἐργασίας γνωστοποιῶν τοῦτο ἐγ-
γράφως. Μετὰ τὴν παρέλευσιν διμήνου ἀπὸ τῆς τοιαύτης γνω-
στοποιήσεως καὶ ἐφ' ὅσον συνεχίζεται ἡ καθυστέρησις τῆς πλη-
ρωμῆς, δύναται οὗτος νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως,
ἀποζημιούμενος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρθροῦ
13 τοῦ παρόντος ὀριζόμενα.

2. Τὰ τῆς κατασχέσεως τοῦ πρὸς τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου
ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος καὶ τὰ τῆς ἐκχώρησεως αὐτοῦ
ρυθμίζονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ Ν. 4694)
1930 «περὶ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκχώρησεως καὶ κατασχέσεως
τῶν ἡμερομισθίων ἐργατῶν κλπ. καὶ τῶν μισθῶν τῶν ἰδιω-
τικῶν ὑπαλλήλων κλπ.», ὡς αὐταὶ ἰσχύουν.

3. Αἰτήσεις τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου ἐπιτρέπεται καὶ διαρ-
κούσης τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ἡ ἐκχώρησις τοῦ ἐργολα-
βικοῦ ἀνταλλάγματος πρὸς τὸν κύριον τοῦ ἔργου διὰ τὴν ἐξό-
φλησιν οἰασδήποτε ἐτέρας ἀπαιτήσεως τούτου κατὰ τοῦ ἀνα-
δόχου, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ) τος ἐκτιθεμένου προτάσει τῶν
Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἀγροτικῶν ἔργων ὀριζόμενα.

4. Διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς δαπάνης κατασκευῆς τοῦ ἔργου
ἐπιτρέπεται πάντοτε ἡ ἐκδοσις ἐνταλμάτων προπληρωμῆς.

5. Οἰασδήποτε παρέκκλισις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος
ἁρθροῦ ἀπαγορεύεται, μὴ ἰσχυούσης ἐν προκειμένῳ τῆς δι-
ατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 11 τοῦ Ν.Δ. 2386)
1953 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Ἑγχνικῶν
Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους», ὡς ἰσχύει κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ.
120)1960 Β.Δ. «περὶ ρυθμίσεως ἀρμοδιότητων συναφῶν πρὸς
ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων».

Ἄρθρον 8.

Ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναδόχου, ἐλαττώματα τοῦ ἔργου, ἐκπτώσεις.

1. Ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάσῃ τὸ
ἔργον κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως καὶ τὰς συμφωνίας
πρὸς ταύτην ἐγγράφους ἐντολὰς τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου.

2. Ἐὰν ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου δὲν ἐκπληρῇ προσηκόντως
τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεις του δύναται νὰ κηρυχθῇ
ἐκπτώτος ταύτης.

3. Ἐὰν ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλέπεται ἡ χρησιμοποίησις
ὕλικῶν τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, τὰ ὕλικά ταῦτα δεόν νὰ εἶναι δό-
κιμα, ὁ δὲ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ χρησιμοποιήσῃ ἐπιμελῶς
ταῦτα, νὰ λογοδοτήσῃ περὶ τούτων καὶ, ἂν ἄλλως δὲν ὀρίζε-
ται ἐν τῇ συμβάσει, νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ τυχὸν ὑπόλοιπον. Τὴν
αὐτὴν ὑποχρέωσιν ἔχει ὁ ἀνάδοχος καὶ διὰ τὰ τυχὸν ὑπὸ τοῦ κυ-
ρίου τοῦ ἔργου χορηγηθέντα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα. Ἐὰν τὰ
ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου χορηγηθέντα ὕλικά, μηχανήματα καὶ
ἐργαλεῖα ἢ τὰ διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἔργων ἀκίνητα παρυσ-
τάσουν ἐλαττώματα ἢ ἐὰν ἄλλως ἐξ οἰασδήποτε αἰτίας προ-
κύψῃ κατάστασις ἐξ ἧς κινδυνεύει ἡ ἐγκαιριότης ἢ ἡ προσηκούσα
κατασκευὴ τοῦ ἔργου, ὁ ἀνάδοχος ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ ἐγγρά-
φως περὶ τούτου ἀμελλητὶ τὸν κύριον τοῦ ἔργου, εὐθύνομενος
ἄλλως διὰ τὰς ἐπιζημιῶν συνεπειᾶς. Δαπάναι ἐλέγχου τῶν
ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου παραχωρουμένων ὕλικῶν καὶ ἀκινή-
του βαρύνουν τὸν κύριον τοῦ ἔργου, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζεται
διὰ τῆς συμβάσεως.

4. Ἐὰν ἡ διευθύνουσα Ὑπηρεσία κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς
κατασκευῆς τοῦ ἔργου καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς
διαπιστώσῃ εἰς αὐτὸ ἐλάττωμα, διατάσσει τὴν ἐντὸς εὐλόγου
προθεσμίας διόρθωσιν. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς ταχθεί-
σης προθεσμίας, ὁ κύριος τοῦ ἔργου δικαιούται νὰ ἐκτελέσῃ
τὴν διόρθωσιν εἰς ἑᾶρος τοῦ ἀναδόχου. Ἐὰν τὸ ἐλάττωμα δὲν
εἶναι οὐσιώδες, ἡ δὲ διόρθωσις του ἀπαιτεῖ δυσανάλογους δα-
πάνας, γίνεται ἀνάλογος μείωσις τοῦ ἐργολαβικοῦ ἀνταλλά-
γματος. Ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ ἀναδόχου μετὰ τὴν ὁριστι-
κὴν παραλαβὴν ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

5. Διὰ Β. Δ) των καθορίζονται τὰ τῶν λοιπῶν ὑποχρεώ-
σεων τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν, τὰ τῆς διαδι-
κασίας ἐκπτώσεως τῶν ἀναδόχων καὶ διαπιστώσεως τῶν ἐλατ-
τωμάτων ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν
τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἁρθροῦ.

Ἄρθρον 9.

Κίνδυνος τοῦ ἔργου—Βλάβαι ἐξ ἀνωτέρας βίας.

1. Ὁ ἀνάδοχος μέχρι τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς τοῦ ἔργου
φέρει τὸν κίνδυνον ἐναντι τοῦ κυρίου αὐτοῦ, διὰ πᾶσαν ἐξ οἰασ-
δήποτε αἰτίας ἐλάβῃν τῷ ἔργῳ, πλην ἂν αὕτη ὀφείλεται εἰς
ὑπαίτιότητά τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἢ ἂν εἰδικῶς ἄλλως ὀρίζε-
ται ἐν τῇ συμβάσει. Ἐν περιπτώσει παραδόσεως τοῦ ἔργου ὑπὸ

του αναδόχου εις τον κύριον αὐτοῦ πρὸς χρῆσιν πρὸ τῆς παραλαβῆς, αἱ ἐκ τῆς χρήσεως ἐλάττει, ἐφ' ὅσον δὲν ὀφείλονται εἰς κακὴν ποιότητα τοῦ ἔργου, βαρύνουν τὸν κύριον τοῦ ἔργου.

2. Κατ' ἐξαίρεσιν ἀπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐὰν αἱ ἐλάττει εἰς τὸ ἔργον, εἰς τὰ εἰσκαυσιθύνοντα εἰς τὰ ἐργαζόμενα δοκίμα υλικά ἢ καὶ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ μηχανήματα τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου προηλθόν ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου ἀποζημιώσεις ἀνάλογος πρὸς τὰς ἐπελευστέας ζημίας, καθοριζομένη ἐν τῇ συνεκτιμήσει τοῦ εἰδους καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν ἐλαττώσεων καὶ τῶν εἰδικῶν ἐν ἐκαστῇ συγκεκριμένῃ περιπτώσει συνθηκῶν, τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου. Ἡ ἀναγνωρίσις τῆς ἀποζημιώσεως γίνεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου, υποβαλλομένη ἐντὸς ἀναπρεσπτικῆς προθεσμίας δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπελευσεως τῆς ἐλάττει προκειμένου περὶ ἔργου ὑπὸ κατασκευὴν καὶ ἐντὸς εἰκοσιν ἡμερῶν προκειμένου περὶ ἔργου ἀποπερατωθέντος ἀλλὰ μὴ εἰσέτι παραληφθέντος.

3. Διὰ Β. Δ) των καθορίζονται τὰ τῆς διαπιστώσεως τῶν ἐλαττώσεων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, τὰ τῆς ἀναγνωρίσεως καὶ ἐγκρίσεως τῆς τυχόν διὰ ταύτας ἀποζημιώσεως τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου καὶ πᾶσα συναφὴς λεπτομέρεια.

Ἄρθρον 10.

Προθεσμίας — Ποινικὰ ρήτρα.

1. Εἰς πᾶσαν σύμβασιν κατασκευῆς ἔργου ὀρίζεται προθεσμία διὰ τὴν περάτωσιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου ἐν τῷ συνόλῳ τοῦ ἢ κατὰ τμήματα αὐτοῦ. Διὰ τὴν, ὑπαιτιότητα τοῦ ἀναδόχου, ὑπερβασιν τῆς προθεσμίας ὀρίζεται ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἡμερησίᾳ ποινικὴ ρήτρα τῆς ὁποίας τὰ ὅρια, τὰ τῆς καταπτώσεως καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι καθορίζονται διὰ Β. Δ) των. Ἡ ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου κατάπτωσης τῆς ποινικῆς ρήτρας, δὲν αἶρει τυχόν δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ νόμου ἢ τῆς συμβάσεως, πρὸς κήρυξιν ἐκπτώτου τοῦ ἀναδόχου ἢ καὶ πρὸς ἀποζημιώσιν ἐκ τῆς ὑπερημερίας.

2. Ἡ συνολικὴ καὶ αἱ τμηματικαὶ προθεσμίας δύνανται νὰ παρατείνωνται ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ἐὰν κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου προκύβουν καθυστέρησεις μὴ ὀφειλόμεναι εἰς ἀποκλειστικὴν ὑπαιτιότητα τοῦ ἀναδόχου. Οὗτος ὑποχρεοῦται ὅπως συνεχίσῃ τὴν κατασκευὴν τοῦ ἔργου μέχρις ἐπὶ πλέον χρονικοῦ διαστήματος, οὐχὶ μείζονος τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὴν σύμβασιν συνολικῆς προθεσμίας καὶ πάντως οὐχὶ μικροτέρου τῶν τριῶν μηνῶν. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ καθυστέρησις εἴναι μείζων τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου, ἐγκρίσις παρατάσεως τῆς προθεσμίας δύνανται νὰ χορηγηθῇ κατόπιν σχετικῆς αἰτήσεως τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου.

Ἄρθρον 11.

ὑπερημερία—Διακοπὴ ἐργασιῶν—Διάλυσις ἐργολαβίας.

1. Εἰς περιπτώσεις ὑπερημερίας τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν συμβατικῶν ἢ νομίμων ὑποχρεώσεων του, δημιουργεῖται διὰ τὸν ἀνάδοχον τοῦ ἔργου δικαίωμα ἀποζημιώσεως μόνον διὰ τὰς θετικὰς ζημίας αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς περὶ τούτου ὁμολογήσεως καὶ ἐφεξῆς.

2. Ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου δικαιούται νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως ἐὰν ἡ ἀνεῦ ὑπαιτιότητος αὐτοῦ καθυστέρησις τῶν ἐργασιῶν ὑπερβῇ τὸ, κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ προηγουμένου ἁρθρου, ὅριον.

3. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει ὁ ἀνάδοχος καὶ εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, μετὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν, αὐταὶ διακοποῦν διαταγῇ ἢ πταίσματι τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἐπὶ χρονικὸν διάστημα μείζον τῶν τριῶν μηνῶν, λογιζόμενον ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ διακοπῆς διαταγῆς, ἢ, προκειμένου περὶ τῆς πταίσματος τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου διακοπῆς, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπιδόσεως παρὰ τοῦ ἀναδόχου εἰς αὐτὸν, εἰδικῆς δηλώσεως περὶ διακοπῆς τῶν ἐργασιῶν.

4. Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἐὰν ἡ ἐναρξίς τῶν ἐργασιῶν μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀναδόχου

καθυστερήσῃ ὑπὲρ τὸ τρίμηνον, ὑπαιτιότητα τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, πλην ἂν ἄλλως ὀρίζονται ἐν τῇ συμβάσει τὰ τῆς ἐναρξέως τῶν ἐργασιῶν.

5. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ἄνωτέρω, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου ἀποζημιώσεις ὑπολογιζομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 13 τοῦ παρόντος.

6. Ἀσκηθέντος ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐγκύριως τοῦ κατὰ τὰς ἀνωτέρω δικαιώματος διαλύσεως τῆς συμβάσεως δύναται, συναινέσει τοῦ ἀναδόχου, νὰ συνεχισθῇ ἡ σύμβασις, ματαιουμένης τῆς διαλύσεως ἐπὶ ἀποζημιώσεϊ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου, καθοριζομένη ἀναλόγως πρὸς τὰς διὰ τὸν χρόνον τῆς διακοπῆς ἢ καθυστέρησεως τῆς ἐναρξέως ἢ ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν θετικὰς αὐτοῦ ζημίας, κατὰ τὰ διὰ Β. Δ) τος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 12.

Τροποποίησις προϋπολογισμοῦ.

Τιμαὶ μονάδος νέων ἐργασιῶν.

1. Ἐὰν ἡ ἀριότητα τοῦ ἔργου ἐπιβάλλῃ τὴν αὐξησιν ἐργασιῶν εἰς ποσότητας ἀνωτέρας τῶν ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ὀριζομένων, ἐκτελοῦνται αὗται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου μετὰ τὰς συμβατικὰς τιμὰς μονάδος, ἐφ' ὅσον ἡ ἐπερχομένη αὐξήσις τῆς δαπάνης δι' ἐκαστὴν ὁμάδα ὁμοειδῶν, κατὰ τὴν περὶ τούτου διὰ τοῦ συμβατικοῦ προϋπολογισμοῦ διάκρισιν, ἐργασιῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν τέταρτον (1)4 τῆς ἀντιστοίχου, ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς συμβάσεως, προβλεπομένης δαπάνης. Διὰ τὴν περίπτωσιν συμβάσεων συνομολογηθεισῶν κατὰ τὴν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ παρόντος μέθοδον, τὸ ποσοστὸν τοῦτο ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως. Ἐὰν ἡ αὐξήσις τῶν ἐργασιῶν συναπάγεται αὐξήσιν δαπάνης πέραν τοῦ ὡς ἄνω ὁρίου, δικαιούται ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου νὰ ἀρνηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπὶ πλέον ἐργασιῶν, ἐκτὸς ἂν πρὸ τῆς ἐκτελέσεως αὐτῶν χωρήσῃ ἰδιαίτερα συμφωνία μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ὡς πρὸς τὰς τιμὰς μονάδος τῶν ὑπὲρ τὸ ὅριον τοῦτο ποσοτήτων, συναπτομένη κατόπιν συμφωνίου γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου.

2. Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη ἐκτελέσεως νέων ἐργασιῶν μὴ προβλεπομένων ὑπὸ τῆς συμβάσεως, ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ταύτας ἀμειβόμενος διὰ κανονιζομένων τιμῶν μονάδων ἀντιστοίχων πρὸς τὰς νέας ἐργασίας, ἐφ' ὅσον ἡ συνολικὴ δαπάνη διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νέων ἐργασιῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ ἐν τέταρτον (1)4 τῆς συνολικῆς τοιαύτης τοῦ συμβατικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ἐν περιπτώσει ὑπάρξεως παρεμφερῶν μονάδων ἐργασίας, ὡς νέαι ἐργασίαι διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ποσοστοῦ τούτου νοοῦνται μόνον αἱ ἐπὶ πλέον ἢ ἔλαττον ἐργασίαι ἀπὸ τῆς ἐγγυτέρας συμβατικῶς τιμολογηθείσης τοιαύτης, ἀδριστατικῶς λαμβανόμεναι. Πέραν τοῦ ὡς ἄνω ποσοστοῦ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν παρίσταται ἀνάγκη ἐκτελέσεως ἐργασιῶν εἰς ποσότητας ἀνωτέρας τῶν διὰ τῶν προηγουμένων παραγράφων προσδιοριζομένων ὁρίων καὶ δὲν ἤθελε χωρήσει συμφωνία μετὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου καὶ ἀναδόχου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπερσυμβατικῶν τούτων ἐργασιῶν, δικαιούται ὁ κύριος τοῦ ἔργου νὰ περιορίσῃ τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ὑπὸ τῆς ἐπομένης παραγράφου ὀριζόμενα ἢ καὶ νὰ διαλύσῃ ταύτην, πάντως δὲ νὰ ἐκτελέσῃ τὰ λοιπὰ ἔργα δι' ἐτέρου ἀναδόχου ἢ καθ' οἷονδήποτε ἄλλον πρόσφορον τρόπον, περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν ἀπολογιστικῶς διὰ τοῦ ἀναδόχου ἢ δι' ὑπερβολαθῶν ὑποχρεωτικῶν διὰ τὸν ἀνάδοχον.

4. Ὁ κύριος τοῦ ἔργου δικαιούται νὰ μειώσῃ τὰς συμβατικὰς ἐργασίας, ἀνεῦ ἀναγνωρίσεως οἰαδήποτε ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀποζημιώσεως ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου, μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4 τοῦ ἀρχικοῦ συμβατικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου. Διὰ τὴν πέραν τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐπιβαλλομένην μοναμερῶς ὑπὸ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου μείωσιν, ὁ ἀνάδοχος δικαιούται ἀποζημιώσεως λογιζομένης ἐπὶ χρηματικοῦ ποσοῦ, ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν πέραν τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4 μείωσιν τοῦ συμ-

βατικού χρηματικού αντικειμένου. Ο ανάδοχος δικαιούται ωσαύτως αποζημιώσεως και εάν υπό του κυρίου του έργου επιβληθῇ μονομερῶς μείωσις πέραν τοῦ ἡμίσεος (1)2) εἰς σημαντικὸν κονδύλιον, ἀντιπροσωπεύον τοῦλάχιστον τὸ ἐν δέκατον (10ο) τοῦ ἀρχικοῦ συμβατικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου, ἔστω καὶ ἂν ἡ κατὰ τὸ προηγουμένον ἐδάφιον μείωσις τοῦ συνολικοῦ προϋπολογισμοῦ εἶναι κατωτέρα τοῦ ἐνὸς τετάρτου (1)4) τοῦ ἀρχικοῦ συμβατικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου, πλὴν ἂν ὁ ἀνάδοχος συναινῇ εἰς τὴν τοιαύτην μείωσιν. Ἡ ἀποζημιώσις λογίζεται ἐπὶ χρηματικοῦ ποσοῦ ἀντιστοιχοῦντος εἰς τὴν πέραν τοῦ ἡμίσεος μείωσιν τοῦ κονδυλίου. Συντρεχουσὴν ἀμφοτέρων τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις ἐδαφίοις περιπτώσεων μείωσεως, ἡ ἀποζημιώσις λογίζεται ἐπὶ τοῦ μείζονος ἐξ αὐτῶν χρηματικοῦ ποσοῦ. Διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀποζημιώσεως ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 13 τοῦ παρόντος.

5. Ἀπαντᾷ τὰ διὰ τῶν ἀνωτέρω καθοριζόμενα ὅρια τροποποιήσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς συμβάσεως ἀναφέρονται εἰς μεγέθη προσδιοριζόμενα δι' ἐφαρμογῆς τῶν τιμῶν μονάδος τοῦ συμβατικοῦ τιμολογίου καὶ δὲν ἐπηρεάζονται ἐκ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν τιμῶν μονάδος κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἰσχυουσῶν περὶ ταύτης διατάξεων.

6. Τὰ τοῦ τρόπου συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ κατὰ τροποποιήσιν προϋπολογισμοῦ, τὰ τοῦ κανονισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως τιμῶν μονάδος νέων ἐργασιῶν, τὰ τῆς συμφωνίας κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐργασιῶν καὶ ὑπέρβασιν τοῦ ὑποχρεωτικοῦ διὰ τοῦτον ὁρίου, τὰ τῆς συμβάσεως τῶν ὑπεργολαβιῶν, τὰ τῆς ἐπὶ ὑπεργολαβιῶν εὐθύνης καὶ τοῦ τυχόν ποσοστοῦ γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου καὶ πᾶσα ἄλλη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ Β. Δ)τος.

Ἄρθρον 13.

Ἀποζημιώσεις ἀναδόχου λόγω διαλύσεως.

1. Εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις διαλύσεως συμβάσεως ἐξ ὑπαίτιότητος τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ἐπερχομένης μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ ἀναδόχου εἰς τὰ ἔργα, εἰς τὸν ἀνάδοχον καταβάλλεται, ἐκτὸς τοῦ διὰ τὰς ἐκτελεσθεῖσας ἐργασίας ἐργοληπικοῦ ἀνταλλάγματος, ἡ ἀξία τῶν ἐν τοῖς ἐργοταξίοις εἰσχομισθέντων καὶ μὴ ἐνσωματωθέντων εἰς τὸ ἔργον δοκίμων ὕλικῶν καὶ ἀποζημιώσις κανονιζομένη ἀναλόγως τῶν μήπω ἀποσβεσθεισῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ, ἐκ τῶν συνδνηκῶν ἐργασίας ἢ ἄλλων κρατησῶν εἰδικῶν συνδνηκῶν, τεκμαιρομένου ὀφέλους τοῦ ἀναδόχου διὰ τὰς μὴ ἐκτελεσθεῖσας συμβατικὰς ἐργασίας. Ἡ ἀξία τῶν εἰσχομισθέντων ὕλικῶν καταβάλλεται ἐφ' ὅσον εἶχε δοθῇ ἐντολὴ εἰσκομίσσεως τῶν ὕλικῶν ἢ ἐπεβάλλετο ἡ προμήθεια αὐτῶν ἐκ τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἀνεγράφοντο εἰς τὸ πρόγραμμα ἢ τοὺς χορηγηθέντας τῷ ἀναδόχῳ πίνακες ἐργασιῶν, ἢ ἐφ' ὅσον κρίνεται ὅτι συνδνηκαὶ εἰδικὰ ἐπέβαλλον τὴν εἰσκόμισιν αὐτῶν οἰκοδεν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου. Ἡ διὰ τὸ τεκμαιρόμενον ὄφελος τοῦ ἀναδόχου ἀποζημιώσις ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ ἐπτά ἐκατοστὰ (7ο) τοῦ ὑπολειπομένου, μετ' ἀφαίρεσιν τῆς ἀξίας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, ἀρχικοῦ χρηματικοῦ ἀντικειμένου τῆς συμβάσεως, μειωμένου κατὰ τὸ ἐν τέταρτον (1)4) αὐτοῦ. Τὰ αὐτὰ ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς περιπτώσεως μονομεροῦς μείωσεως τῶν συμβατικῶν ἐργασιῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 12 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ὁ ἀνάδοχος δὲν συνήνεσεν εἰς τὴν μείωσιν ταύτην.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποζημιώσις προτείνεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς παραλαβῆς καὶ κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου, κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ πρωτοκόλλου παραλαβῆς.

3. Διὰ τὴν πρὸ τῆς ἐγκαταστάσεως μεταίωσιν ἢ διάλυσιν τῆς συμβάσεως ἡ ἀποζημιώσις καθορίζεται κατὰ τὰ διὰ Β. Δ)τος ὀριζόμενα.

Ἄρθρον 14.

Παραλαβὴ τοῦ ἔργου.

1. Τὸ κατασκευασθὲν ἔργον παραλαμβάνεται προσωρινῶς

καὶ ὁριστικῶς. Ἡ παραλαβὴ συντελεῖται διὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ σχετικοῦ πρωτοκόλλου.

2. Διὰ τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς ἐλέγχονται ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς αἱ ἐκτελεσθεῖσαι ἐργασίαι.

3. Ἡ ὁριστικὴ παραλαβὴ διενεργεῖται μετὰ τὴν προσωρινὴν παραλαβὴν καὶ τὴν παρέλευσιν τοῦ χρόνου ἐγγυήσεως, ἐλέγχεται δὲ ἐκ νέου κατὰ ταύτην ἡ καλὴ κατάστασις τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν.

4. Ἡ προσωρινὴ παραλαβὴ διενεργεῖται ἐντὸς τοῦ κατὰ κατηγορίαν ἔργων διὰ Β. Δ)τος καθοριζομένου χρόνου. ἀρχομένου ἀπὸ τῆς βεβαιωμένης περατώσεως τοῦ ἔργου. Διὰ τὴν διενέργειαν ταύτης ἀπαιτεῖται ἡ σύνταξις τῆς τελικῆς ἐπιμετρήσεως τῶν ἐργασιῶν. Ταύτην συντάσσει ὁ ἀνάδοχος τοῦ ἔργου καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἐλεγχὸν ἐντὸς τῶν διὰ Β. Δ)τος καθοριζομένων προθεσμιῶν. Ὑπέρβασις τῶν προθεσμιῶν τούτων συνεπάγεται ἀντίστοιχον παράτασιν τοῦ χρόνου διενεργείας τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς.

5. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προθεσμίας πρὸς διενέργειαν τῆς προσωρινῆς παραλαβῆς, αὕτη θεωρεῖται ὡς αὐτοδικαίως συντελεσθεῖσα μετὰ πάροδον μηνὸς ἀπὸ τῆς, μετὰ τὴν ἐκπνοὴν τῆς προθεσμίας, εἰδικῆς περὶ τούτου ὁχλήσεως τοῦ ἀναδόχου τοῦ ἔργου πρὸς διενέργειαν ταύτης.

6. Ἡ ὁριστικὴ παραλαβὴ θεωρεῖται αὐτοδικαίως συντελεσθεῖσα ἐὰν δὲν διενεργηθῇ ἐντὸς δεμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ χρόνου ἐγγυήσεως τοῦ ἔργου καὶ μετὰ πάροδον 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς μετὰ ταῦτα εἰδικῆς ὁχλήσεως τοῦ ἀναδόχου διὰ τὴν διενέργειαν αὐτῆς.

7. Ἐφ' ὅσον προβλέπεται εἰς τὴν σύμβασιν ἢ αἰτήσῃ τοῦ ἀναδόχου καὶ ἐγκρίσῃ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, δύναται νὰ διενεργηθῇ παραλαβὴ καὶ ἀποπερατωθέντος τμήματος τοῦ ἔργου δεκτικοῦ αὐτοτελοῦς χρήσεως.

8. Ἡ συντέλεσις τῆς ὁριστικῆς παραλαβῆς ἀποτελεῖ τὴν ἀφετηρίαν τῆς κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις παραγραφῆς τῶν ἐκ τῆς ἐργολαβικῆς συμβάσεως ἀπαιτήσεων τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου. Διαφοραὶ εἰς τὰς ποσότητας τῶν ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν, διαπιστούμεναι ἐκ παραλαβῆς διενεργουμένης μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀρθροῦ αὐτοδικαίως συντέλεσιν αὐτῆς, παρέχουν εἰς τὸν κύριον τοῦ ἔργου τὸ δικαίωμα ἀναζητήσεως τοῦ διὰ ταύτας τυχόν κατεβληθέντος ἐργολαβικοῦ ἀνταλλάγματος.

Ἄρθρον 15.

Προσωπικὸν ἀπολογιστικῶν ἐργασιῶν.

1. Εἰς τὸ ἀπολογιστικῶς δι' ἀναδόχου κατασκευαζόμενον ἔργον, ὁ κύριος αὐτοῦ δικαιούται νὰ ὀρίξῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπαιτουμένων ἐργατῶν, ὑπαλλήλων, μηχανημάτων καὶ πάσης φύσεως μέσων καὶ νὰ διατάσῃ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἐκ τούτων ἀκαταλλήλων.

2. Τὰ ἀνώτατα ὅρια τῶν κατ' εἰδικότητα καταβαλλομένων μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων, μὴ δυνάμενα πάντως νὰ ὑπερβαίνουν τὰ διαπιστούμενα ὑπὸ τῶν νομαρχιακῶν τμημάτων τῶν Περιφερειακῶν Συμβουλίων Δημοσίων Ἔργων διὰ τὴν περιοχὴν κατασκευῆς τοῦ ἔργου, ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς διευθυνούσης Ὑπηρεσίας, τηρουμένων τῶν κατὰ τὴν ἐργατικὴν νομοθεσίαν κατωτάτων τοιούτων. Ἡ παρούσα παράγραφος ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας κατασκευαζομένων ἔργων.

3. Τυχόν ἀποζημιώσεις, λόγω λύσεως τῶν συμβάσεων ἐργασίας τοῦ ἐν γένει προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς κατασκευαζομένων ἔργων, βαρύνουν τὸν κύριον τοῦ ἔργου διὰ τὸ διάστημα τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τὴν εἰς τὰ ἔργα ταῦτα ἀπασχολησίν των, ἐφ' ὅσον ἡ λύσις ἐπέρχεται τῇ βουλήσει τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου κατὰ τὴν διάσκεψιν ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ μέχρι πλήρους ἀποπερατώσεως αὐτῶν.

4. Ἐργατικά ἀτυχήματα ἐπερχόμενα κατὰ τὴν κατασκευὴν δημοσίων ἔργων ἀπολογιστικῶς δι' ἀναδόχου βαρύνουν τὸν κύριον

ριον του έργου, εφ' όσον το άτύχημα δέν όφείλεται εις ύπατιότητα του αναδόχου.

5. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου δέν εφαρμόζονται επί των απολογιστικώς δι' ύπεργολαβιών εκτελουμένων έργων, πλην άν άλλως όρίζεται εν τή μετά του αναδόχου του έργου συμβάσει.

Άρθρον 16.

Ένστάσεις—Αιτήσεις Θεραπειάς.

1. Κατά πάσης πράξεως της διευδυνούσης Υπηρεσίας, κρινομένης υπό του αναδόχου του έργου ως ελαπτικής έννομου συμφέροντος αυτού, χωρεί ένστασις. Έκτός άν άλλως όρίζεται εις ειδικάς περιπτώσεις υπό του παρόντος Ν. Δ)τος ή των εις έκτέλεσιν αυτού εκδιδωμένων Β. Δ)των, ή ένστασις άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας 15 ήμερών από της καθ' οιονδήποτε τρόπον επιδόσεως τφ αναδόχφ της πράξεως, διά καταθέσεως εις τό γραφείον της διευδυνούσης Υπηρεσίας.

2. Έκτός άν άλλως όρίζεται εις συγκεκριμέναις περιπτώσεις, ή ένστασις άπευδύναται εις την ίεραρχικώς προϊσταμένην της διευδυνούσης Υπηρεσίας Αρχήν. Η άρμόδια Αρχή, ύποχρεούται όπως άποφασίη επί της ένστάσεως εντός δυο μηνών από της καταθέσεως ταύτης.

3. Εν περιπτώσει διαφωνίας του ένσταμένου προς την κατά την προηγουμένην παράγραφον άπόφασιν ή εν περιπτώσει παρελεύσεως άπράκτου της κατά την αὐτήν παράγραφον διμήνου προθεσμίας, ο αναδόχος του έργου άσκει εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποιήσεως αὐτῶν της επί της ένστάσεως του άποφάσεως ή της άπράκτου παρελεύσεως της διμήνου προθεσμίας αίτησιν Θεραπειάς. Αιτήσεις Θεραπειάς άσκήται επίσης, χωρίς νά απαιτήται νά έχη προηγηθῇ ένστασις, και επί άποφάσεων ή πράξεων των προϊσταμένων της διευδυνούσης Υπηρεσίας Αρχών ή του κυρίου του έργου, εφ' όσον δι' αὐτῶν τό πρώτον γεννᾶται διαφωνία. Η αίτησις Θεραπειάς εις την περίπτωσιν ταύτην άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τριών μηνών από της κοινοποιήσεως της τοιαύτης άποφάσεως ή πράξεως.

4. Η αίτησις Θεραπειάς άπευδύναται προς τόν Υπουργόν Δημοσίων Έργων επιδιδόμενη άπ' ευθείας αὐτφ.

5. Δικαίωμα αίτήσεως Θεραπειάς κατά τὰ άνωτέρω έχει και ο κύριος του έργου, όσάκις ούτος δέν είναι τό Δημόσιον αλλά έτερον υπαχόμενον εις τό παρόν πρόσωπον.

6. Εις τὰς περιπτώσεις καθ' ας κύριος του έργου δέν είναι τό Δημόσιον, αντίγραφον της ύφ' οιονδήποτε των συμβεβλημένων μερών άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς επιδίδεται υπό του υποβιβλόντος την αίτησιν, εντός δεκαήμερου από της εις τόν Υπουργόν επιδόσεως, και προς τό έτερον μέρος τό όποιον δύναται, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός μηνός από της εις αὐτό επιδόσεως του αντίγραφου, νά υποβάλῃ προς τόν Υπουργόν Δημοσίων Έργων τὰς τυχόν αντίρρήσεις του επί της άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς. Εκ της τυχόν μη υποβολῆς αντίρρήσεων υπό του έτέρου των συμβεβλημένων, δέν τελεμαίνεται άποδοχή υπό τούτου των εν τή υποβιβλήσει ένστάσει ή αίτησις Θεραπειάς προβαλλομένων, άτινα είναι δυνατόν νά άποκρουσθῶν τό πρώτον και επί Δικαστηρίφ έτι.

7. Επί πάσης αίτήσεως Θεραπειάς άποφαινεται ο Υπουργός Δημοσίων Έργων μετά γνώμην του Τεχνικού Συμβουλίου εντός προθεσμίας τριών μηνών από της εις αὐτόν επιδόσεως της αίτήσεως Θεραπειάς.

8. Εις τό Συμβούλιον συζητεῖται διαφορά καλουμένων ύποχρεωτικώς του αναδόχου ως και του εκπροσώπου του νομικοῦ προσώπου, όσάκις παρὰ τούτου άσκήται αίτησις Θεραπειάς, ή εάν τουτο προέβλεπεν αντίρρήσεις κατά την παράγραφον 6 του παρόντος άρθρου. Τό Συμβούλιον κρίνει κατ' αρχήν τό έμπρόθεσμον της αίτήσεως Θεραπειάς και της τυχόν προηγηθείσης ένστάσεως και εν συνεχεία γνωματεύει ήτιολογημένως επί αὐτῶν, άποδίδον εις την άπονομήν του κατ' ουσίαν δικαίου.

9. Εάν ο άσκήσας την αίτησιν δέν άποδέχεται την άπόφασιν του Υπουργού Δημοσίων Έργων ή εάν ο Υπουργός δέν άποφασίη εντός τριμήνου από της επιδόσεως εις αὐτόν της

αίτήσεως Θεραπειάς, δικαιούται ο άσκήσας την αίτησιν νά προσφύγῃ εις την διαδικασίαν του έπομένου άρθρου.

10. Όσάκις κύριος του έργου είναι τό Δημόσιον, επί έμπρόθεσμως επιδοθείσης αίτήσεως Θεραπειάς, ή μη άσκήσις προσφυγῆς ενώπιον του Έφετείου εντός της κατά τό έπόμενον άρθρον προθεσμίας ή ή έκκρεμοδικία επί άσκήσεως προσφυγῆς δέν κωλύουν την έκδοσιν άποφάσεως επί της αίτήσεως Θεραπειάς και μετά την έκπνοήν της κατά την προηγουμένην παράγραφον τριμήνου προθεσμίας, ούχι όμως πέραν του έτους από της λήξεως ταύτης ή μετά την έκδοσιν οριστικής άποφάσεως επί τυχόν άσκήσεως προσφυγῆς.

Κατά της εκδιδόμενης κατά την παρούσαν παράγραφον άποφάσεως επί αίτήσεως Θεραπειάς ούδέν ένδικον μέσον δύναται νά άσκηθῇ, τυχόν όμως έκκρεμῆς δίκη δύναται νά συνεχισθῇ της επί ταύτης εκδιδόμενης άποφάσεως του Έφετείου κατισχυούσης.

11. Όπου εις τό παρόν άρθρον αναφέρεται ο Υπουργός Δημοσίων Έργων, νοούνται και αἱ έτεραι Αρχαί εις ας, κατά τὰς περι διοικητικής άποκεντρώσεως διατάξεις, μετεβιβάσθῃ ή άρμοδιότης του Υπουργού Δημοσίων Έργων προς λήψιν άποφάσεως επί αίτήσεως Θεραπειάς.

12. Διά Β. Δ)τος καθορίζονται τὰ τυχόν συνοδεύοντα την αίτησιν στοιχεία, τὰ της εισηγήσεως προς τό Τεχνικόν Συμβούλιον, τὰ της παραστάσεως του υπεβαλόντος την αίτησιν ή αντίρρήσεις κατ' αὐτῆς και πάσα εν γένει σχετική λεπτομέρεια.

13. Οιαδήποτε παρέκκλισις εκ των διατάξεων του παρόντος άρθρου άπαγορεύεται.

Άρθρον 17.

Δικαστική επίλυσις διαφορών.

1. Πάσα μεταξύ των συμβεβλημένων μερών διαφορά, προκύπτουσα ιδία είτε εκ της τεχνικής των έργων έκτελέσεως, είτε εκ της έρμηνείας και έκτελέσεως της συμβάσεως, ως και των μεταγενεστέρων διά Νόμου ή συμφωνίας τροποποιήσεων και συμπληρώσεων αὐτῆς, είτε εκ της καθ' οιονδήποτε τρόπον έπερχομένης λύσεως της συμβάσεως, άφορώσα είτε εις τόν καθορισμόν της αξίας των έκτελεσθεισῶν έργων ως και την καταβολήν αὐτῆς, είτε εις τόν καθορισμόν και την καταβολήν συμβατικών ή νομίμων άποζημιώσεων και γενικώς πάσα διαφορά αίασδήποτε φύσεως, προκύπτουσα εκ συμβάσεως άφωρώσης εις την κατασκευήν δημοσίου έργου, κατά την διάρκεια ή μετά την όπωσδήποτε λύσιν αὐτῆς, λύεται διά της δικαστικής οδού.

2. Άρμόδιον προς έκδίκασιν των εν παρ. 1 διαφορών είναι τό Έφετεῖον της περιφερείας εν ή κείται τό έργον, τό όποιον δικάζει κατά την διαδικασίαν ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου. Εάν τό έργον κείται εις την περιφέρειαν πλειόνων Έφετειών, άρμόδιον είναι τό υπό του προέδρου του Άρείου Πάγου όριζόμενον, επί τη αίτησει του ενδιαφερομένου νά άσκήσῃ την προσφυγήν.

3. Η ύπόθεσις συζητεῖται ενώπιον του Έφετείου όριζομένης δικασίμου τό συντομώτερον δυνατόν. Οἱ διάδικοι ύποχρεούνται νά προσκομίσουν κατά την πρώτην επ' άκρατηρίφ συζήτησιν πάντα τὰ άποδεικτικά αὐτῶν μέσα, οἱ δέ μάρτυρες έξετάζονται παραχρῆμα μη άπαιτουμένης άποφάσεως περι άποδείξεως. Τό άρθρον 671 παρ. 1 του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας εφαρμόζεται εν προκειμένφ. Τό δικαστήριον δύναται νά διατάξῃ και συμπληρωματικές άποδείξεις. Τό Έφετεῖον εκδίδει την άπόφασιν του τό ταχύτερον, άρχαί δέ πιθανολόγησις. Αἱ άποφάσεις αὐτοῦ δέν ύπόκεινται εις άναίρεσιν.

4. Εν διαφωνία του αναδόχου προς τόν κύριον του έργου ή εν διαφωνία του κυρίου του έργου προς τὰς άποφάσεις της έποπτεούσης Αρχῆς, όσάκις ούτος δέν είναι τό Δημόσιον, αλλά έτερον νομικόν πρόσωπον υπαχόμενον εις τό παρόν, προηγείται ύποχρεωτικώς της ενώπιον του Έφετείου άσκήσεως της προσφυγῆς και επί ποινή άπαρδεύτου αὐτῆς αίτησις Θεραπειάς, κατά τὰς διατάξεις του προηγουμένου άρθρου. Η εις τό Έφετεῖον προσφυγή άσκήται εντός ανατρεπτικής προθεσμίας δύο μηνών από της επιδόσεως της άποφάσεως επί της κατά τὰς διατάξεις του προηγουμένου άρθρου άσκήσεως αίτήσεως Θεραπειάς ή της λήξεως της τριμήνου προθεσμίας

τῆς παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου. Ἐντὸς τῆς αὐτῆς διμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀσκήτῃται καὶ ἡ αἴτησις διὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου καθορισμὸν τοῦ κατὰ τόπον ἀρμοδίου Ἐφετείου κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ διμήνος ἀνατρεπτικὴ προθεσμία πρὸς ἀσκῆσιν προσφυγῆς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

5. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ ἀναδόχου κατὰ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου ἢ τοῦ κυρίου τοῦ ἔργου, ὡς αὐτὸς δὲν εἶναι τὸ Δημόσιον, κατὰ τοῦ ἀναδόχου, περὶ ἧς ἡσκήθη προσφυγὴ εἰς τὸ Ἐφετεῖον, παραγράφεται ἐν ἐπιδικίᾳ ἐὰν παρέλθῃ διετία ἀπὸ τῆς τελευταίας διαδικαστικῆς πράξεως χωρὶς νὰ ἐνεργηθῇ πρᾶξις διακόπτουσα τὴν παραγραφὴν, καὶ κατ' ὃ μέρος δὲν ἀνεγνωρίσθῃ δι' ἀποφάσεως τῶν ἀρμοδίων διοικητικῶν Ἀρχῶν. Αἱ ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν Ἀρχῶν στηριζόμεναι ἀξιώσεις τῶν ἀναδόχων παραγράφονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ Δημοσίου Λαγιστικοῦ, ὡς οὗτος ἰσχύει.

6. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, οἰαδήποτε παρεκκλίσεις ἐκ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀπαγορεύεται.

Ἄρθρον 18.

Διαιτητικὴ ἐπίλυσις διαφορῶν.

Κατ' ἐξαιρέσιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων δύναται δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Οἰκονομικῶν Ὑποθέσεων νὰ ἐγκριθῇ ὅπως, εἰς διακήρυξιν διαγωνισμοῦ ἢ εἰς ὁπωσδήποτε καταρτιζομένην σύμβασιν ἐκτελέσεως ἔργου, περιληφθῇ ρήτρα διαιτησίας, οἱ ὅροι τῆς ὁποίας καθορίζονται διὰ τῆς αὐτῆς ἢ ὁμοίας ἀποφάσεως ἀνευ οὐδεμιᾶς δεσμεύσεως ἐξ οἰσθησῶν ἐτέρως διατάξεως.

Ἄρθρον 19.

Ἐκδοσις Διαταγμάτων.

1. Ὅπου ἐν τῷ κειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος προβλέπεται ἡ ἐκδοσις Β. Δ) των, ταῦτα, πλὴν ἂν εἰδικῶς ἄλλως ὀρίζεται, ἐκδίδονται προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Ἔργων.

2. Δι' ὁμοίων Β. Δ) των ρυθμίζεται ἐπίσης πᾶν θέμα ἀναφερόμενον εἰς τὰ τῆς καταρτίσεως τῶν συμβάσεων καὶ τῶν συνιστώντων ταύτην στοιχείων, τὰ τῶν ἐφαρμοζομένων κατὰ περίπτωσιν ποσοστῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ ὀφέλους, τὰ τῆς διακοπῆς τῶν ἔργων καὶ διαλύσεως τῶν συμβάσεων, τὰ τῶν διαφορῶν προθεσμιῶν, τὰ τῆς ἀπολογιστικῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, τὰ τῆς διαμονῆς τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ, τὰ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν κοινοπρακτούντων ἀναδόχων, τὰ τῆς καταμετρήσεως τῶν ἐργασιῶν καὶ τῶν ὑποχρεῶν πρὸς τοῦτο, τὰ τῆς πιστοποιήσεως καὶ πληρωμῆς τῶν ἐργασιῶν, τὰ τῶν λεπτομερειῶν ἐπιβολῆς καὶ καταπτώσεως τῶν ποινικῶν ρητρῶν, τὰ τῆς τηρήσεως τοῦ ἡμερολογίου τοῦ ἔργου καὶ τὰ τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ἐνεργειῶν τῶν ὀργάνων τῆς ὑπηρεσίας, τὰ τοῦ διακανονισμοῦ τῆς συμβάσεως ἐν περιπτώσει θανάτου ἢ πτωχεύσεως, τὰ τῶν ληπτέων μέτρων ἐν καθυστέρησει πληρωμῶν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀναδόχου, τὰ τῆς διενεργείας τῆς παραλαβῆς, τὰ τῶν συνεπειῶν τῆς μὴ ἐμπροθέσμου διενεργείας ταύτης, τὰ τῆς χρήσεως τοῦ ἔργου πρὸ τῆς διενεργείας τῆς παραλαβῆς καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια καὶ συμπληρωματικὴ διάταξις πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου.

3. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημ. Ἔργων καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἐγκρίνονται, κατὰ κατηγορίας ἔργων ἢ καὶ γενικῶς δι' ἅπαντα τὰ ἔργα, ἀναλύσεις τιμῶν, πρότυποι τεχνικαὶ προδιαγραφαὶ καὶ ἐν γένει πρότυπα συμβατικά τεύχη.

Ἄρθρον 20.

Τελικαὶ Διατάξεις.

1. Δύναται, διὰ Β. Δ) των ἐκδιδομένων μέχρι τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων

καὶ τοῦ κατὰ περίπτωσιν ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, νὰ ἐξαιρῶνται τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰδικὰ ἔργα Ἑθνικῆς Ἀμύνης ὡς καὶ ἔργα ἐκτελούμενα ὑπὸ τῶν ἐν τῇ παραγράφῃ 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομικῶν Προσώπων, διατηρουμένων ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐφαρμοζομένων διατάξεων.

2. Ἐπὶ ἔργων ἀρμοδιότητος ἐτέρων Ἀρχῶν πλὴν τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων Ἔργων, ὡς ἐπίσης καὶ ἐπὶ ἔργων τῶν ἐν παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος Νομικῶν Προσώπων καθορίζονται διὰ Β. Δ) των, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων καὶ τοῦ ἀρμοδίου κατὰ περίπτωσιν Ὑπουργοῦ, οἱ διὰ τὰ ἔργα τῶν φορέων τούτων ἀποφαίνόμενοι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδιδομένων Β. Δ) των Ὑπουργοὶ καὶ λοιπὰ ὄργανα καὶ συμβούλια. Διὰ τῶν Β. Δ) των τούτων δύναται νὰ μεταβιβάζονται καὶ αἱ ἐπὶ αἰτήσεως θεραπείας ὡς καὶ ἐγκρίσεως παρεκκλίσεων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, ἐφ' ὅσον ὑφίσταται παρὰ τῷ ἀποφαίνοντι κατάλληλον γνωμοδοτικὸν ὄργανον. Διὰ τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον Β. Δ) των δὲν μεταβιβάζονται:

α) Αἱ κανονιστικαὶ ἀρμοδιότητες, πλὴν τῆς ἐγκρίσεως ἀναλύσεως τιμῶν προτύπων τεχνικῶν προδιαγραφῶν καὶ προτύπων συμβατικῶν τευχῶν δι' εἰδικὰ ἔργα τῶν ἐπὶ μέρους φορέων.

β) Αἱ κοινῶς ὑπὸ πλειόνων Ὑπουργῶν ἀσκούμεναι ἀρμοδιότητες.

Ἄρθρον 21.

Ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν συμβάσεων κατασκευῆς ἔργων τῶν καταρτιζομένων κατόπιν δημοπρασιῶν διενεργουμένων μετὰ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

2. Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων, δημοπρατηθέντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ μέχρι πλήρους ἐκκαθαρίσεως τῶν ἐξ αὐτῶν σχέσεων, ἐξακολουθοῦν διεπόμεναι ὑπὸ τῶν νῦν κειμένων διατάξεων.

Ἄρθρον 22.

Καταργούμεναι καὶ διατηρούμεναι διατάξεις.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ ἢ ἄλλως ὀρίζουσα ἐπὶ θεμάτων ρυθμιζομένων ὑπ' αὐτοῦ, ἰδίᾳ δὲ καταργοῦνται:

α) Ὁ Νόμος 5367)32 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων» καὶ πᾶσα τροποποίησις αὐτοῦ, πλὴν τῶν Ν. 4489)65 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. 5367)1932 «περὶ ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ Α.Ν. 442)68 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς συμβατικῆς ἀξίας ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτῶν ἐκδοθέντων Β. Δ) των.

β) Τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 1966)39 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων Ἔργων κειμένων διατάξεων» ὡς ἐτροποποιήθησαν μέχρι σήμερον.

γ) Τὸ ἄρθρον 78 τοῦ Νόμου 1381)44 «περὶ Ὁργανισμοῦ τῆς Ὑπηρεσίας τῶν Δημοσίων Ἔργων».

δ) Τὸ Ν.Δ. 1125)1949 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων, περὶ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως» πλὴν τῶν παρ. 4, 5, 6, 8, 9 καὶ 10 τοῦ ἄρθρου 1 αὐτοῦ, ὡς αὐταὶ ἔχουν τροποποιηθῇ μέχρι σήμερον, αἵτινες καὶ διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ

ε) Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις ἀφορῶσα τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων καὶ ἔργων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου καὶ Ὁργανισμῶν ἢ ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

2. Διατηρούνται ἐν ἰσχύϊ καὶ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος καὶ κατωθὶ διατάξεις:

α) Αἱ περὶ ἀναθεωρήσεως τῶν συμβατικῶν τιμῶν διατάξεις, ἀπὸ τῶν ὁποίων ἀπαγορεύεται πᾶσα παρέκκλισις.

β) Αἱ περὶ προκαταβλῶν εἰς ἀναδόχους κατασκευῆς ἔργου διατάξεις.

γ) Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν.Δ. 2386)53 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους» καὶ τὰ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντα Διατάγματα.

δ) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 2386)53 «περὶ ἐνοποιήσεως καὶ ἀποκεντρώσεως τῶν Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους» ὡς ἰσχύει κατόπιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 120)60 Β.Δ)τος «περὶ ρυθμίσεως ἀρμοδιότητων συναρῶν πρὸς ἔργα δημοσίων ἐπενδύσεων».

ε) Τὸ Ν.Δ. 224)69 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων τινῶν ἀναγομένων εἰς δημοπρασίας τοῦ δημοσίου καὶ Ν.Π.Δ.Δ. κλπ.».

στ) Τὰ Ν.Δ. 306)69 «περὶ ἀναθέσεως ἐκτελέσεως ἔργων τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων δι' αὐτοχρηματοδοτήσεως» καὶ Ν.Δ. 470)70 «περὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 306)69 καὶ περὶ ἀπαλλαγῆς ἐκ φόρων καὶ τελῶν τῶν τόκων τῆς αὐτοχρηματοδοτήσεως τῶν ἔργων ἐθνικῆς ὁδοῦ Κατερίνης—Αἰγινίου—Κλειδίου—Θεσσαλονίκης».

ζ) Αἱ περὶ ἐργοληπτῶν δημοσίων ἔργων διατάξεις, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ Ν.Δ)τος 271)69 «περὶ ἐργοληπτῶν ἡλεκτρομηχανολογικῶν δημοσίων ἔργων» καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ ἐκδοθέντων Β. Δ)των.

η) Αἱ διατάξεις, αἱ προβλέπουσαι τὴν χάριν δημοσίας ὡς εἰσίας ἀπαλλοτριώσιν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων.

θ) Τὸ Ν.Δ. 1289)1942 «περὶ ἐγέρσεως κατὰ τοῦ Δημοσίου τῶν ἀγωγῶν τοῦ προσωπικοῦ τῶν ἀπολογιστικῶς διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου ἐκτελουμένων ἔργων».

ι) Οἱ εἰδικοί νόμοι οἱ κυρώσαντες συμβάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων.

Ἄρθρον 23.

Ἐναρξῆς ἰσχύος.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται μετὰ ἑκτὼ μηνῶς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΤΑΛΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Νοεμβρίου 1972

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1267

(2)

Περὶ συμπληρωματικῆς εἰσαγωγῆς σπουδαστῶν εἰς τὰς Ἀνωτάτας καὶ Ἀνωτέρας Σχολάς, κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1972—73.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1972—1973, διατυλασσομένης τῆς ἰσχύος τῶν κυρωθέντων ἤδη ὑπ' αὐτοῦ πινάκων εἰσαγομένων εἰς τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς κατὰ τὸ ἔτος 1972 καὶ κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 237)69 «περὶ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων εἰς τὰς ἀνωτάτας καὶ ἀνωτέρας σχολάς», νὰ ἐπιτρέπηται ἡ περαιτέρω εἰσαγωγή, μέχρι συμπληρώσεως τοῦ προκαθορισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων εἰς τὰς ἀνωτέρας καὶ ἀνωτάτας σχολάς τοῦ Κράτους (ἢ τμήματα σχολῶν), ὑποψηφίων ἐπιτυχόντων γενικῶν ἢ τυχὼν προστιθέμενων εἰδικῶν βαθμῶν κατώτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς βαθμολογικῆς κλίμακας ἐπὶ τῆς ὁποίας βαίνει οὗτος.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1972

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔ. ΑΝΝΙΝΟΣ - ΚΑΒΑΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΓΙΑΚΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΤΑΛΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΤΜΠΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Νοεμβρίου 1972

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ